

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Chæremoni, Zosimo, & Maroni. 295.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ἐπιχειροῦντες εἰ δὲ τις φαίη, τίς οὐχ ἂν
ἐβελήσθη λαμβάναν εὐπορεῖν; τίς δ' ἂν
ἔλοιτο κερδοῦσας ἀπολωλέσας; φαίη
ἂν. τὸ γὰρ ἄφ' ἂν κινδυνεύειν πέλεισι,
κερδαίνειν ἢ βέλει. ἢ κέρδη θηραμάτων
ἔσθιν, ἀλλ' ἀδοξίας καὶ συμφορᾶς, ἐπιδή-
ξῃς κερδῶν τὰ μὲν αἰχρᾶν ἔχει τὴν
ὑπόθεσιν, τὰ δὲ ἔπι κίνδυνον τὴν
πλεονεξίαν. εἴτε οὐδ' ἀφ' τὰ παρόντα
τὰ, εἴτε ἀφ' τὰ μέλλοντα, βαρυτά-
την τὴν ζημίαν τὸ χακῶς κερδαίνην
ἠγέμενοι, παντὶ ὄντι τὴν ἀδικίαν φευ-
γέτωσαν.

Χαρήμωνι, Ζωσίμω, Μάρωνι. σζε.

Charemoni, Zosimo, & Maroni. 295.

Μὴ νομίζοντες, ὡ βέλτεροι, μετὰ
τῆς σαμάτων σέβουσθαι τὰς ψυχὰς,
ἀδελφοὶ ἀμαρτάνετε, ὡς δίκαιος μὴ ὑφέ-
ξοντες, ἀλλὰ ὡς τὸ κριτὴ τὴν
ἀλήθειαν μαθόντες, ὅτι καὶ ἀθάνατοί
εἰσι καὶ δικίην ὑφέξεσι. παλινοδία
ἄσπαι. μὴ φοβηθῆτε γὰρ, φησὶν, ἀπὸ
τῆς ἀποκτείνοντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ
ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτείνειν.
αὐτὴ ἀναστήσεται τῆς ἀθανασίας τῆς
ψυχῆς ἢ μεμψείας. φοβηθῆτε μᾶλλον
τοὺς δυνάμειν καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα
ἀπολέσει ἐν γένη. αὐτὴ καὶ ἡ ἀνα-
στάσις καὶ ἡ κολάσις ἀφειδίς ἐπι-
δείξει. τὴν γὰρ τὸ δεικνύον ἀπι-
φασιν πῶς ἀπιδείξεται ἰχυροτέρων
καὶ νομίζων. ὅτι δὲ καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ
ἀσθῆκη οἱ εὐδοκίμοι καὶ λαμπροὶ
ἠδίσαν ἀθανασίαν, ἀκούσατε τῶν τριῶν
παιδῶν ἐν τῇ χαμίᾳ λεγόντων. Εὐ-
λογεῖτε πνεύματα, καὶ ψυχὰς δικαίων
τοὺ κύριον ἀξιόπιστοι δὲ δῆπουθέν εἰ-
σιν, οἱ τὴν τυραννὸν μὴ φοβηθέντες,
ἀλλὰ τὴν εὐσεβίαν ἐπιδείξάμενοι,
καὶ τὸ πῦρ δυσωπήσαντες. ὁ δὲ τῆς
σεραφίμ βεωρὸς βοᾶν, τίς ἀναγελῆ
ὑμῖν ὅτι πῦρ χρεῖται; τί ἄλλο ἢ τὴν
γένηαν, καὶ τὴν τῆς ψυχῶν ἀθανα-
σίαν, καὶ τὴν τῆς σαμάτων ἀναβίω-
σιν χρεῖται; μὴ οὐ μύθος ἢ γήσοσθε
τῆς ἐπαδέντας ὑμῖν ὡς τὸ γράψῃς

Ne hac opinione ducti, optimi viri, quòd
animæ vnâ cum corporibus extinguantur,
sine vllò metu peccetis, tanquam pœnas
minimè daturi: verùm à iudicè veritatem
edocti, hoc est, quòd & immortales sint,
& iudicium subituræ sint, palinodiam ca-
nite. Ne timeatis enim, inquit, ab iis, qui
occidunt corpus, animam autem non pos-
sunt occidere (en eiusmodi immortalita-
tis animæ testimonium, cui nemo aduer-
sari queat) timete autem potius eum, qui
potest corpus & animam perdere in gehē-
nam. En & resurrectionis & supplicij ab
omni mendacio aliena demonstratio. Si-
quidem Creatoris sententiam quouis ar-
gumento firmiorem ac valentiolem exi-
stimare oportet. Quòd autè in veteri quo-
que testamèto probi & clari viri cognitam
habuerint immortalitatem, audite quid
tres pueri in fornace dicant: Benedicite
spiritus & animæ iustorum Domino. Ido-
nei autem scilicet, quibus fides adhibea-
tur, illi sunt, qui tyrannum minimè perti-
muerunt, verùm pietatis specimèn edide-
runt, atque ignem tanquam pudore affe-
cerunt. Iam ille Seraphinorum spectator
clamans, Quis annuntiabit vobis quòd
ignis ardeat? quid aliud quàm gehennam
atque animorum immortalitatem corpo-
rumque ad vitam reditū prædicat? Quam-
obrem ne verba ea quæ Scriptura vobis
acciuuit, pro fabulis ducite: verùm ad me-

X x ij

liorem mentē redite. Id enim licet, quantisper in vita sumus. Deus quippe nō vult mortem peccatoris, sed magis vt à via sua mala conuertatur, ac celebrē vitam viuat. Si enim faciem eius in cōfessione pręoccupauerimus, hoc est, si ante pręstitutū diem per res ipsas ei satisfecerimus, in iudicio misericordiam consequemur. Creatoris enim, vti iam dixi, sententiam quouis argumento ac demonstratione firmiorem iudicare oportet.

Agathonī Presbytero. 296.

Deus Abrahami semen caelestibus astris ac maris arenæ comparaturum se pollicitus est: illud significans, quod quidam ex ipsis elucebāt (quales scilicet fuerunt propheta & iusti viri, Apostoli item, & qui eorum opera fidem amplexi sunt, ac probis actionibus enituerunt: ad quos Saluator dixit, Luceat lux vestra coram hominibus: & Apostolus, Inter quos lucetis tanquam luminaria in mundo) quidam autem abiecti, ac terrenarum rerū studiis addicti esse deprehenduntur, instabilēsque atque ad omnem ventum agitati: qui etiam proinde tanquam marina & infructuosa arena reputati, contemnentur, ac pro nihilo habebuntur.

Paulo. 297.

Si, tanquam in gratiam redituri, qui nuper amici erant, inter se dissident, leuius malum est: si autem tanquam in implacabili odio ac simultate permansuri, grauius. Quoquo verò animo sint, tu da operam, vt quā ocyssimē in gratiam eos reducas: ne alioqui temporis mora difficilius hoc negotium reddat.

Eidem. 298.

Qui paupertate ad negotium aliis libeter exhibendum abutitur, is non modò indignus est qui misericordiam cōsequatur, sed etiam odium promeretur. Nam pro eo

λόγοις, ἀλλ' ἀνεγγίχεται. ἔχει γὰρ ἕως ἐθάδε εὐμέν. ἔ γὰρ θέλει ὁ θεὸς τὸ θάνατον τῶ ἀμαρτανῶ, ὡς τὸ ἐπιτρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶ τὸ πονηρῶς, καὶ ζῆν αὐτὸν τὴν ἀοιδίαν ζωῆν. εἰ γὰρ προσθῆσιν τὸ πρῶτον αὐτῶ ἐν ἐξομολογήσῃ, ταῦτα τιν, εἰ πρὸς τὴν κρείσσειν ἀγαθῶν αὐτῶ ἀπολογισόμεθα, ἐν τῇ κρίσει ἐλεηθῆσόμεθα. ἔ γὰρ τὸ δὴμιερῶδ, ὡς ἐφ' ἑαυτῶ, ἀπόφασις, πάσις ἀποδείξῃσιν ἰχυροτέρων χειρὶ νομίζῃν.

Agathonī presbytero. σιζ.

Οὐρανίους ἀστροὺς καὶ ἡμίμων θαλασσίῃσιν ἀπεικάζειν τὸ τῶ ἀβραάμ ἐπισημῆλατο ἀπέριμα ὁ θεὸς, μὴ ὄντων ὅτι πῆρες μὲν ἐξ αὐτῶν ἀγαλάμουσιν, οἳ ἦσαν οἱ παρρηῆται καὶ οἱ δικαιοὶ, ἀποστολοὶ τε καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν πιστεύσαντες, καὶ ἔργοις ἀγαθῶν ἔργων. οἱς ὁ σωτὴρ μὲν ἐστίν, ἀναλάττω τὸ φῶς ὑμῶν ἐμπροσθεν τῆς ἀνθρώπων. ὁ δὲ ἀποστολός, ἐν οἷσιν φαίνεται ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ. πῆρες δὲ χαμῶν πετῶν καὶ χαμῶν ζῆλοι ἀλόστοιται, ἀλέβωτοί τε καὶ ἀπὸ σωτῆρος ἀνίμω ἀπεφερόμενοι, οἱ πῆρες καὶ ἐξευτελιζοῦνται, ὡς ἡμίμων θαλασσίῃσιν τε καὶ ἀκαρποὺς λογιζόμενοι.

Paulo. σιζ.

Εἰ μὲν ὡς διαλλαχισίμων οἱ φιλῶ φίλοι ἀγαθῶν εἰσὶν, ἢ τῶν ὅτι κακοί, εἰ δὲ ὡς ἀσπονδοὶ ἀγαθῶν ὄντες, μὴ ζῶν. πλὴν ὅπως ἀν ἀγαθῶν εἰσὶν, ἀσπονδοὺς εἰς ἐπιλύσειν θάπτον αὐτῶσιν συναλλάξαι, μὴ ποτε καὶ ζῆλος δυχερέτηρον τῶτο κατασκευάσῃ.

Idem. σιζ.

Ὅτι τῆσιν εἰς φιλοπραγμοσύνην καταχερῶν, ἢ μόνον ἐλεῖς τυχεῖν ὅσοι ἀν εἰν δικαιοί, ἀλλὰ καὶ μισοὶ ἀξίως ἔστι δέον γὰρ ταῖσιν ἡσυχίας ἀρῆσαι ὡς ἀγαθῶν.